

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/68/2016
Identifikačné číslo spisu: 1313010851
Dátum vydania rozhodnutia: 15.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1313010851.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvinenej U. Z. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 2T/109/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 15. decembra 2016 v Bratislave, o dovolaní obvinenej U. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. apríla 2016, sp. zn. 3To/5/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej U. Z. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 9. marca 2015, č. k. 2T/109/2013-246 bola U. Z. uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinená U. Z. dňa 26. novembra 2012 v čase asi o 17.15 hod. riadila v I. po B. ulici, v smere na ulicu Y. osobné motorové vozidlo, S. S EČV: I.-XXXB., pričom na priechode pre chodcov nedala prednosť chodkyni Z. L., ktorá prechádzala cez vozovku z pohľadu obvinenej zľava doprava, v dôsledku čoho došlo ku zrážke vozidla s poškodenou. Poškodená Z. L. utrpela pri nehode zranenie - pomliaždenie pravého predkolenia z vonkajšej časti, pomliaždenie ľavej bedrovej oblasti, vyklbenie pravej ramennej kosti s priemernou dobou liečenia 21 až 28 dní v zmysle znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo prof. MUDr. O. P., Csc. Obvinená U. Z. svojím konaním porušila dôležitú povinnosť, ktorú jej ukladá zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a to porušením ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona (dať prednosť chodcovi prechádzajúcemu cez priechod pre chodcov).

Za to bola obvinená odsúdená podľa § 158 T. zák. s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 500 (päťsto) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obvinenou úmyselne zmarený, súd jej uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obvinenej aj trest zákazu činnosti vedenia motorových

vozidiel všetkého druhu a to na dobu 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú Z. L., nar. XX. E. XXXX, trvale bytom K. 1, I. odkázal so svojim nárokom na náhradu škody na občianske - súdne konanie.

O odvolaní obvinenej U. Z. proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Bratislava III, Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenej uložil podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 500,- (päťsto) €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil obvinenej pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podala dňa 6. septembra 2016 obvinená U. Z. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie.

Ako právne dôvody dovolania označila obvinená U. Z. dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por..

Dovolanie obvinená U. Z. zdôvodňuje skutočnosťou, že súd prvého stupňa ako i odvolací súd nevykonal obhajobou navrhované dôkazy (obhajobe nedovolil vypočúť znalca prof. MUDr. O. P. CSc. odstrániť rozpory týkajúce sa príčin vzniku zranenia poškodenej), čím došlo k vadám konania a k porušeniu práva na obhajobu, ako i práva na spravodlivý proces. Táto základná procesná zásada trestného konania, ktorá podľa právnej a súdnej praxe, ako i judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nespočíva len v práve voľby obhajcu a v práve radiť sa so zvoleným obhajcom, ale v celom rade práv slúžiacich a smerujúcich k objektívnemu a spravodlivému výsledku trestného konania a medzi ktoré patrí aj právo vyjadrovať sa k dôkazom, návrhom a všetkým skutočnostiam, ktoré sa obvinenému kladú za vinu, ako i právo podávať návrhy na vykonanie dôkazov, bola porušená. V zmysle Tr. por. je zrejmé, že súd môže návrh na vykonanie dôkazov zamietnuť, avšak obvinená má za to, že iba vtedy, ak má dostatok dôkazov, ktoré jednoznačne a bez pochybností ukazujú, že navrhované dôkazy nemôžu prívodiť zmenu dôkazného stavu ak však o také dôkazy nejde, je nevyhnutné, aby ich súd vykonal, čo v prípade ňou navrhovaného dôkazu nebolo splnené.

Vykonanie obhajobou navrhnutého dôkazu mohlo podľa obvinenej odstrániť rozpory vo veci samotného vzniku nehody, ako i právnej kvalifikácie skutku vo vzťahu k odsúdenej a zároveň vyvolať odlišné rozhodnutie súdu vo veci samej. Vo vzťahu k zistenému skutku je v danom kontexte potom možno namietať aj právne vady, pretože skutok tak ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde, pretože obvinená sa porušenia dôležitej povinnosti uloženej jej zákonom v spojení s ublížením na zdraví nedopustila a skutkovú podstatu trestného činu podľa § 158 Tr. zák. nenaplnila. Popri vadách, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, obvinená poukázala na nesprávne hmotnoprávne posúdenie spočívajúce v zhodnotení a vyporiadaní sa s otázkou, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva a aplikácii Tr. zák. na skutkový stav, ktorý zistil súd.

Obvinená poukázala na to, že naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. nebolo obvinenej jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Súd vychádzal z dôkazov založených len na výpovedi poškodenej a na ňu viažuci sa obsah znaleckých posudkov a bez toho, aby na jednej strane dôsledne preveril a preukázal pravdivosť tvrdení poškodenej, priznal zodpovednosť len na strane obvinenej, a to napriek tomu, že obaja znalci z odboru dopravy zhodne uviedli, že ak poškodená ako účastník cestnej premávky venovala aktuálnej situácii v cestnej premávke náležitú pozornosť, k stretu s vozidlom mohla v plnej miere zabrániť, v dôsledku čoho by k vzniku nehody, ani k zraneniam vôbec nedošlo.

Obvinená uvádza, že ako už aj vyššie uviedla, prvostupňový, ako i odvolací súd, založili svoje

rozhodnutia na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, a to aj v spojení s vylúčením druhej alternatívy spracovanej znalcom - Ing. Y. S. (jej nepripustenie ako dôkazu), ktorá vo vzájomnej súvislosti s ostatnými okolnosťami, navrhovaným, avšak nepripusteným dôkazom a zistenými skutočnosťami, vyvíňa obvinenú zo skutku, a ktorá vniesla pochybnosti minimálne odôvodňujúce aplikovanie zásady „in dubio pro reo.“

Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody má obvinená za to, že dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave trpí vadami podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por., a preto sa obvinená v konečnom dôsledku domáha, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/5/2016 zo dňa 19. apríla 2016 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III má za preukázané, že vykonané dokazovanie, ktoré bolo vykonané tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bez akýchkoľvek pochybností umožňuje prijať záver o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. Obvinená U. Z. tým, že včas nereagovala na chodkyňu pohybujúcu sa po priechode pre chodcov porušila dôležitú povinnosť upravenú v § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v dôsledku čoho došlo k stretu jej vozidla s poškodenou a vzniku zranení, ktoré sú podrobne popísané v znaleckom posudku z odboru zdravotníctva. Zranenia, ktoré poškodená utrpela boli správne posúdené ako ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zák. Priemerná doba liečenia pri zistenom type zranení je podľa znalca 21-28 dní, a teda že dovolacie dôvody u obvinenej uvedené v ust. § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por. nepovažuje za naplnené, dovolanie vyhodnocuje ako nedôvodné a navrhuje dovolaciemu súdu, aby dovolaniu nevyhovel a odmietol ho v zmysle ust. § 382 Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania v zmysle ust. § 371 Tr. por..

Obvinená vo vyjadrení k vyjadreniu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III uviedla, že naďalej trvá a pridržiava sa všetkých skutočností a tvrdení tvoriacich obsah dovolania a má za to, že rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/109/2013, ako i rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/5/2016, trpí vadami odôvodňujúcimi podanie dovolania. K vyjadreniu sa prokurátora uviedla, že sa s ním nestotožňuje a argumenty prokurátora tvoriace obsah tohto písomného vyjadrenia považuje vzhľadom na obsah podaného dovolania za neobjektívne a účelovo vytrhnuté fakty tvoriace obsah odôvodnení napadnutých rozsudkov a zistení v trestnej veci obvinenej.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou U. Z. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por. V zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. dovolateľ vo svojom podaní musí konkretizovať, o ktorý zákonný dôvod sa dovolanie opiera a z akých skutočností vychádza. Obvinená svoje dovolanie založila na dôvodoch podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por..

Obvinená v podanom dovolaní dôvodila porušenie jej práva na obhajobu nevykonaním ňou navrhnutých dôkazov v pôvodnom i odvolacom konaní, a to konkrétne nevypočutím znalca prof. A. O. P. CSc. k rozporom týkajúcich sa príčin vzniku zranenia poškodenej.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom

porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radíť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Tr. por.), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným alebo prostredníctvom obhajcu (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Tr. por.). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť (272 ods. 3 Tr. por.), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.) (R 116/2014).

Zo spisového materiálu Najvyšší súd zistil, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. marca 2015 súd vykonal dôkaz - znalecký posudok vypracovaný znalcom z odboru zdravotníctva prof. MUDr. O. P. Csc., jeho prečítaním za splnenia podmienok ustanovovaných § 268 ods. 2 Tr. por., teda aj so súhlasom prokurátora a obvinenej. K prečítanému znaleckému posudku nemala žiadna zo strán konania pripomienky.

V zmysle uvedeného považuje Najvyšší súd dovoláciu námietku obvinenej spočívajúcu v nevykonaní navrhnutého dôkazu - vypočutie znalca prof. MUDr. O. P. CSc. k rozporom týkajúcich sa príčin vzniku zranenia poškodenej, za irelevantnú.

Obvinená v rámci podaného dovolania poukazovala na to, že napádané rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (vylúčenie druhej alternatívy spracovanej znalcom Ing. Y. S., vina obvinenej nebola jednoznačne preukázaná, skutok tak ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde, pretože obvinená neporušila dôležitú povinnosť uloženú jej zákonom v spojení s ublížením na zdraví nedopustila a skutkovú podstatu trestného činu podľa § 158 Tr. zák. nenaplnila), čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por..

Dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne subsumovaný pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Tr. zák. Len opačný prípad, nesprávna podradenosť, odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V rámci tohto posudzovania je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejme aj zo samotnej dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Nie je možné, sa s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či sudy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Tr. zák.

So zreteľom na uvedené, obvinená nie je oprávnená podať dovolanie pre nesprávne alebo neúplné skutkové zistenia, a navyše skutok tak, ako bol ustálený oboma súdmi nepripúšťa inú právnu kvalifikáciu, než ktorá bola použitá, t. j. prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. Preto skutočnosti uvádzané obvinenou v dovolaní nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože jej dovolanie spočíva na inom hodnotení dôkazov a na inom skutkovom stave, než ktorý bol zistený okresným i krajským súdom v prerokúvanej veci.

Preto Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.